

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις, τῇ 1 Ἰουνίου 1942

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 135

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικά Διατάγματα

- N. Δ. 1370. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διαχειρίσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων καὶ στεγασεως τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν κειμένης Νομοθεσίας... 1
- N. Δ. 1371. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 908) 41 Ν. Διατάγματος «περὶ ενιαίας διαχειρίσεως τῆς παραγωγῆς τοῦ βόμβακος»... 2
- N. Δ. 1372. Περὶ χορηγίας τοῦ Κράτους δραχμῶν 50.000.000 πρὸς τὸ Ἑθνικὸν Θέατρον κλπ. ... 3
- N. Δ. 1373. Περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν καλουμένων εἰς Ἀκαδημαϊκὴν καθήγησην... 4
- N. Δ. 1374. Περὶ ἀδείσεως ὁργανικῶν τινῶν ὁσων τελεωσιακῶν ὑπαλλήλων... 5
- N. Δ. 1375. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4244 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3322»... 6
- N. Δ. 1376. Περὶ τακτοποιήσεως τῶν κατὰ τὴν πολεμικὴν περιόδον γενομένων πληρωμῶν τοῦ Ταμείου Ἑθνικῆς Ὀδοποιίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 658 τοῦ 1937 Α. Ν. ... 7

Κανονιστικὰ Διατάγματα

- Περὶ ρυθμίσεως τοῦ δικαιώματος ἐλευθέρας ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου εἰς τὰ Δημοσία θεάματα τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν καὶ Κρατικῶν ὁργάνων ὡς καὶ τῶν ἰδιωτῶν τῶν δικαιουμένων, ὡς ἐκ τῆς ιδιότητός των, ἀτελοῦς εἰσόδου. 8

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1370/1942.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διαχειρίσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων καὶ στεγασεως τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν κειμένης Νομοθεσίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1941 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» αποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 124 τοῦ 1941 περιλαμβάνονται πάντα τὰ ἀκίνητα τὰ ἐπιταχθέντα παρὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς καὶ ἐξυπηρετοῦντα οἰκισθῆναι ἀνάγκης αὐτῶν.

2. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ) τος τασσόμενη προθεσμία πρὸς ὑπόβολήν αἰτήσεως ἐκ μέρους τῶν κατόχων τῶν ἀκινήτων περὶ ἐκμισθώσεως τούτων πρὸς τὸ

Δημόσιον, παρατείνεται ἐπὶ 3 (6) εἰσέτι μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς.

3. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ) τος ὑπ' ἀριθ. 668 τοῦ 1941 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Ἡ καταβολὴ τῶν μισθωμάτων εἰς τοὺς δικαιούχους, ἐνεργουμένη κατὰ μηνιαία ἢ καὶ μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα, γίνεται καθ' ὃν τρόπον καὶ διὰ τ' ἀκίνητα εἰς ἃ στεγάζονται Ἑλληνικαὶ Δημοσίαι Ὑπηρεσίαι. Ἀντὶ τοῦ προισταμένου τῆς στεγάζουσας ὑπηρεσίας, τὴν πληρωμὴν ἐντέλλεται ὁ ἀρμοδῖος Οἶκον. Ἐφορος, διὰ δὲ τὴν Θεσσαλονικὴν ὁ Διευθυντῆς τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Κτηματικῶν Γραφείου. Διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ἀρμοδῖος Οἰκονομικὸς Ἐφορος τυγχάνει ὁ διὰ τὸν φόρον οἰκοδομῶν τοῦ ἀκινήτου ἀρμοδῖος τοιοῦτος, ἐξαιρέσει τῆς πρώτης μετὰ τὸν ὁριστὸν καθορισμὸν τοῦ μισθώματος πληρωμῆς καὶ τοῦ συμφητισμοῦ τῶν δοθεῖσων προκαταβολῶν, ἐνεργουμένων μερίμνη τοῦ Ζ' Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (τέως εἰδικῶν Γραφείου διεξαγωγῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας).

4. Τὴν πληρωμὴν τῶν δαπανῶν καταναλώσεως παρὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, φωταερίου καὶ θύματος, ἐντέλλεται ὡσαύτως ὁ ἀρμοδῖος Οἶκον. Ἐφορος κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὁρίζόμενα, ἐκδιδομένων συνολικῶν ἐνταλμάτων δι' ἐκάστην κατηγορίαν τῶν ἐν λόγῳ δαπανῶν. Διὰ τὴν Θεσσαλονικὴν τὰς πληρωμὰς ταύτας ἐντέλλεται ὁ Διευθυντῆς τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Κτηματικῶν Γραφείου, διὰ δὲ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ὁ Τμηματάρχης τοῦ Ζ' Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Δύναται ὅμως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ν' ἀνατεθῇ ἡ ἀρμοδιότης αὕτη εἰς τοὺς οἰκείους Οἶκον. Ἐφόρους τῶν ὡς ἄνω πόλεων.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀκίνητα πάσης φύσεως κρινόμενα παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Α. Ν. 1540) 1938 ὡς κατάλληλα πρὸς στέγασιν Δημοσίας τινὸς ὑπηρεσίας ἢ ὡς ἀναγκαζόμενα διὰ τὴν στέγασιν καὶ λειτουργίαν Κοινοφελῶν Ἰδρυμάτων, δύναται νὰ ἐπιτάσσωνται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος «περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν εἰσφορῶν καὶ ναυλώσεων».

2. Ἐπὶ τῶν οὕτω ἐπιτασσόμενων ἀκινήτων τὸ Δημόσιον ἢ τὸ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐπίταξις Ἰδρυμα δύναται νὰ προβαίη εἰς τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν χάριν τῶν ὁποίων γίνεται ἡ ἐπίταξις, ἐπισχευὰς καὶ διαρρυθμίσεως.

Ἐκ τῶν δαπανῶν τούτων, αἱ κρινόμεναι ὡς ἀναγκαῖαι ἢ ἐπωφελεῖς διὰ τὸ ἐπιτασσόμενον ἀκίνητον παρ' ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ καταλογίζωνται εἰς θάρος τοῦ ιδιοκτήτου, παρακρατούμεναι ἐκ τῆς καθοριζομένης ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποζημιώσεως κατὰ τὰ διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως ὁρίζόμενα.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν «Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίου Κτημάτων» προκείμενου περὶ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 4' τῆς

παραγρ. 6 του άρθρου 9 του υπ' αριθ. 668 του 1941 Ν. Διατάγματος όριζόμενων θεμάτων, περιλαμβάνει έφεσης απάσας τας περιπτώσεις καθορισμού μισθώματος μέχρι αρχικών 5000 μηνιαίως.

2. Η παρεχόμενη κατά συνεδρίασιν άποζημίωσις εις τὰ μέλη, τούς εισηγητάς και τόν γραμματέα του ως άνω Συμβουλίου ως και της Επιτροπής Δημοσίων Κτημάτων, όρίζεται εις εξήκς εις έξαχμιάς τετρακοσίας (400).

3. Ο Γενικός Επιθεωρητής Κτημάτων μετέχει έφεξής ως τσγκτικό μέλος της τε Επιτροπής Δημοσίων Κτημάτων και του Ινωμοδοτικού Συμβουλίου Κτημάτων.

Άρθρον 4.

1. Η συμφώνως πρὸς τας διατάξεις του άρθρου 1 του Α. Νομου 1120 του 1938 πληρωμή τών όφειλομένων μισθωμάτων διά την μετα την λήξιν της συμβατικής μισθώσεως χρησιμποιήσιν του άκινήτου και μέχρι της παραδόσεως αυτού εις τον εκμισθωτήν, ενεργείται μερμνη του Προϊσταμένου της στεγάζουσας υπηρεσίας, μη απαιτούμενης πρὸς τούτο άποφάσεως του Υπουργού τών Οικονομικών.

2. Προκειμένου περί δημοπρασιών στεγάσεως Δημοσίων Υπηρεσιών έφ' ών έχουσιν εφαρμογήν αι διατάξεις της παραγρ. 5 του άρθρου 15 του Διατάγματος της 15 Νομβρίου 1932 άπερί στεγάσεως Δημοσίων Υπηρεσιών ως τούτο αντικατεστηθ δια της παραγρ. 3 του άρθρου 23 του Α. Ν. 1540 του 1938, ή συγκρότησις της Επιτροπής άνευ του Ειρηνοδίκου και του Νομομηχανικού ή του Δημοσίου Μηχανικού ή του ενός μόνον εξ αούτων, γίνεται μερμνη του Οίκου. Εφόρου μη απαιτούμενης πρὸς ποιο ειδικής έκάστοτε άποφάσεως του Υπουργού τών Οικονομικών. Είς ως περιπτώσεις δέν ύφίσταται Αιστυνομική Αρχή και έπομένως είναι άνέφικτος ή συμμετοχή του προϊσταμένου αούτης εις την Επιτροπήν άντί του Οίκου. Εφόρου ή ύφίσταται μεν κοιούτη άλλά πρόκειται περί στεγάσεως αούτης αούτης όποτε και πάλιν καθίσταται άύνατος ή συγκρότησις της Επιτροπής, ή τελευταία αούτη συγκροτείται εκ του Προϊσταμένου της υπό στεγασιν ύπηρεσίας και ενός άλλου Δημοσίου ύπαλλήλου, όριζόμενου παρὰ του Οίκου. Εφόρου.

3. Η διά τας Αθήνας και τόν Πειραιά Επιτροπή διεξαγωγής στεγάσεως Δημοσίων Υπηρεσιών θεωρείται νομίμως συγκροτημένη και άνευ της συμμετοχής του Προέδρου τών Πρωτοδικών ή του παρ' αούτῳ όριζόμενου Πρωτοδίκου.

4. Η κατά τὸ άρθρον 31 του Διατάγματος της 19 Νομβρίου 1932 ως τούτο αντικατεστηθ δια του άρθρου 27 του Α. Ν. 1540 του 1938 Επιτροπή έφ' όσον εν τη έδρα αούτης δέν έδρευει Ειρηνοδίκειον, συγκροτείται άνευ της συμμετοχής Ειρηνοδίκου. Προκειμένου περί στεγάσεως, έπιπλώσεως κλπ. της Οίκου. Εφορίας και έφ' όσον ουτε Ειρηνοδίκης ουτε Δημοσίου Μηχανικός μετέχουσι της Επιτροπής, αούτη συγκροτείται εκ του Οικονομικού Εφόρου και του Διευθυντού του Ταμείου ή τών νομίμων άναπληρωτών αούτων. Είς ως περιφέρειας έδρευει Οίκου. Εφορία ουχι δέ και Ταμείον, της Επιτροπής εν τη κατά τ' άνω περιπτώσει μετέχει εις άλλος Δημοσιος ύπάλληλος όριζόμενος παρὰ του Οίκου. Εφόρου, όπου δ' έξ άλλου ο Διευθυντής του Ταμείου άσκει και τὰ καθήκοντα του Οίκου. Εφόρου ή Επιτροπή συγκροτείται εν τη ίδια περιπτώσει έξ αούτου και ενός άλλου Δημοσίου Υπαλλήλου, παρ' αούτου όριζόμενου.

5. Αρμοδία Επιτροπή διά την συμφώνως πρὸς τας διατάξεις του άρθρου 26 του Α. Νόμου 1540 του 1938 απαιτούμενη γνωμοδότησιν, τυγχάνει ή του άρθρου 15 του Δ)τος της 10 Νομβρίου 1932 και ουχι ή του άρθρου 31 του ίδιου Διατάγματος ως εν τῷ άνω άρθρῳ αναγράφεται.

Άρθρον 5.

1. Το άρθρον 22 του Α. Ν. 1540 του 1938 κατάργείται.

2. Εφεξής αι δημοπρασίαι εναικιάσεως και εκποιήσεως τών

υπό την διαχείρισιν της Δ)σεως Δημοσίων Κτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών τελούντων ακινήτων ως και τών κινητών πραγμάτων διεξάγονται εν τῷ καταστήματι της οικείας Οίκου. Εφορίας και εν ήμέρα και ώρα καθοριζόμενη εν τη διακήρψει της δημοπρασίας. Εν Αθήναις αι δημοπρασίαι διεξάγονται εν τοίς Γραφείοις της άρμοδίας ύπηρεσίας της ως άνω διευθύνσεως, διά τὰ εν Πειραιά άκίνητα εν τόπῳ όριζόμενῳ δι' άποφάσεως του Υπουργού τών Οικονομικών και εν Θεσσαλονίκη εις τὸ Κατάστημα του Κτηματικού Γραφείου της πόλεως αούτης.

3. Αι περιλήψεις διακήρύξεως τών κατά την προηγουμένην παραγρ. δημοπρασιών τοιχοκολλώνται έφεξής μόνον έξωθι του καταστήματος της Οίκου. Εφορίας, διά δέ την Θεσσαλονίκην έξωθι του καταστήματος του Κτηματικού Γραφείου αούτης και διά τας Αθήνας και τόν Πειραιά έξωθι του καταστήματος εις δ στεγάζεται ή διενεργούσα τας δημοπρασίας ύπηρεσία της Δ)σεως Δημ. Κτημάτων Υπουργείου Οικονομικών. Προκειμένου όμως περί άκινήτων κειμένων ουχι εν τη έδρα της Οίκου. Εφορίας, περίληψις της διακήρύξεως τοιχοκολλάται πάντοτε και έξωθι του Δημοσίου ή Κοινοτικού Καταστήματος της πόλεως ή χωρίου εν ή κείται τὸ άκίνητον.

4. Η κοινοποίησις της έγκρίσεως τών πρακτικῶν τών κατά την παραγρ. 2 δημοπρασιών εις τούς τελευταίους πλειόδοτας έφεξής γίνεται άπ' εούθειας παρὰ του οικείου Οικονομικού Εφόρου και ουχι μέσω της Δημοτικής ή Κοινοτικής Αρχής, εκτός εάν ο πλειόδοτης διαμένη μακράν της έδρας της Οικονομ. Εφορίας, όποτε ή κοινοποίησις γίνεται διά της προαναφερθείσης Αρχής. Την κοινοποίησιν πρὸς τούς εν Αθήναις και Πειραιά πλειόδοτας ενεργεί ή διεξάγουσα τας δημοπρασίας ύπηρεσία της Δ)σεως Δημοσίων Κτημάτων Υπουργείου Οικονομικών, πρὸς δέ τούς εν Θεσσαλονίκη τειούτους τὸ Κτηματικόν Γραφείον της πόλεως αούτης.

5. Είς την περιφέρειαν τών πόλεων Αθηνών και Πειραιώς αι κατά τ' άνω δημοπρασίαι ενεργούνται παρ' Επιτροπής εκ δύο τουλάχιστον ύπαλλήλων, όριζόμενων δι' άποφάσεως του Υπουργού τών Οικονομικών.

6. Τὰ κατ' εφαρμογήν τών διατάξεων του άρθρου 5 του Νόμου 5895 συντασσόμενα πρωτόκολλα έφ' όσον δι' αούτων προτείνεται ο καθορισμός άποζημιώσεως μέχρι βραχυών εξ χιλιάδων (6.000) έτησίως, κοινοποιούνται άπ' εούθειας παρὰ του Οικονομ. Εφόρου πρὸς τούς κατόχους τών κτημάτων και άνευ προηγουμένης έγκρίσεως αούτων υπό του άρμοδίου Νομάρχου.

Άρθρον 6.

1. Ο Γενικός Επιθεωρητής Κτημάτων έξομοιούται έφεξής πλήρως ως πρὸς τας άποδοχάς και τὰ πάγια έπίδοματα πάσης φύσεως πρὸς τόν Γενικόν Επιθεωρητήν Οικονομικών Εφοριών.

2. Η παραγρ. 3 του άρθρου 11 του Νομ. Δ)τος υπ' αριθ. 668 του 1941 αντικαθίσταται ως εξής.

«3. Τόν κατά τὸ άρθρον 2 του Νομ. Δ)τος υπ' αριθ. 272 προϊστάμενον του Κτηματικού Γραφείου Θεσσαλονίκης άπόντα ή κωλύμενον άναπληροί ο κατά βαθμόν άνώτερος και εν ισοβαθμία ο άρχαιότερος τών προϊσταμένων τών Τμημάτων του Γραφείου.

3. Διά πάντα τ' άφορώντα την προσωπικήν κατάσταση τών φυλάκων Δημοσίων Κτημάτων ζητήματα (διορισμός, άπόλυσις, τοποθέτησις, πειθαρχικαί ποιναί κλπ.) έφεξής άρμόδιον τυγχάνει τὸ Τμήμα Προσωπικού Κεντρικής Υπηρεσίας (Γεν. Δ)σεως Φορολογίας).

4. Το Κτηματικόν Γραφείον Θεσσαλονίκης ύπάγεται ως πρὸς τ' άφορώντα την λειτουργίαν αούτου ζητήματα και τας συναφείς δαπάνας (γραφικής ύλης, φωτισμού, καθαριότητος, ύδρεύσεως, θερμάνσεως, έπισκευής έπιπλων σκευδών κλπ.) εις την Διεύθυνσιν Φορολογίας Προσόδων (Τμήμα Προσωπικού Οικονομ. Εφοριών) του Υπουργείου Οικονομικών.

Άρθρον 7.

1. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 668)1941 Ν. Δ) τοῦ πρόσθετον τέλος γαρτοσίου ἐφεξῆς δρῶνται ἴσων ποσῶν τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 480)941 καθοριζόμενα δικαιώματα τῶν Συμ. ὡν διὰ τὴν συντάξιν τῶν συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων, ἀναλόγως τοῦ τιμήματος τῆς ἐκποίησεως. Εἰς περίπτωσιν αὐξήσεως τῶν ὡς ἄνω δικαιωμάτων διὰ μεταγενεστέρων Νομοθετημάτων, τὰ πρόσθετα αὐτὰ τέλη γαρτοσίου αὐξάνονται ἀντιστοίχως.

2. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ προαναφερθέντος ἄρθρου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 668 Ν. Δ) τοῦ πρόσθετον τέλος γαρτοσίου, ὅπερ ἐπικολλᾶται ἐπὶ τῶν ἀντιγράφων πωλητηρίων τῶν ἐκδομένων παρὰ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων, εἰς περιπτώσιν αὐξήσεως διὰ μεταγενεστέρων Νομοθετικῶν μέτρων τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 480 Ν. Δ) τοῦ καθοριζόμενων δικαιωμάτων τῶν Συμ. ὡν, αὐξάνεται κατ' ἴσων ποσῶν.

Άρθρον 8.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1, παράγραφος 3 τοῦ παρόντος Ν. Δ) τοῦ π. κ. ρ. τῶν μισθωμάτων ἄτινα ὑπάρχουν εἰς γονικὰ διαστήματα πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1942, συνεχίζεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν, κατὰ περικλήρην ἀπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου.

2. Τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 431 τοῦ 1937 περὶ διατάξεων ἀσφαλέων εἰς τὸν ἔλεγγον τῶν ξενοδογείων καὶ τὴν προστασίαν τῆς πελατείας αὐτῶν Ἐπιτροπῆς μετέχει ἐφεξῆς καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Οἰκονομικῶν Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων, ἀναπληροῦντος ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κω. ἵατος παρ' ἐτέρου ὑπαλλήλου τῆς αὐτῆς διευθύνσεως, ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον Τμηματάρχου α' τάξεως, ὀριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Άρθρον 9.

1. Ἡ κατὰ τὰς κειμένας περὶ Ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διατάξεις προβλεπούμενη βεβαίωσις τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὅτι δὲν διεκδικεῖ δικαιώματα τὰ Δημοσίον ἢ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως, δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐκδόσιν ἀναγκαστικῆς ἀποφάσεως ποσῶς λήψιν ἀποζημιώσεως οὐκ ἀνωτέρας τῶν δραχμῶν 50.000.

2. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 2145)1939 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1539)1938 περὶ προστασίας δημοσίων Κτημάτων πασαταθείσα προθεσμία ποτὶς ὑπόβωλὴν αἰτήσεων ἐξαγορᾶς κτημάτων τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὸν νόμον 1539)1938, παρατείνεται ἐπὶ τρία εἰσέτι ἔτη ἀπ' ἧς ἔληξεν ἡ τελευταία παράτασις.

Άρθρον 10.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἢ ἰσχύς τοῦ ὁποίου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1371)1942.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 908)41 Ν. Διατάγματος περὶ ἐνιαυτῶν διαχειρίσεως τῆς παρανομίας τοῦ βάμβακος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1)1941 Ν. Δ. περὶ ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσωμεν:

Άρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 908 Ν. Διατάγματος πρὸς τίθενται 4η καὶ 5η παράγραφος ἔχουσαι ὡς κάτωθι:

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδόμενη μετὰ πρότασιν τῆς Κοινοπραξίας ὁρίζεται ἐκάστοτε ἡ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας δεόν νὰ παραδίδεται ὑπὸ τῶν παρανομῶν ὁ σύσπορος βάμβαξ.

5. Ἡ Κοινοπραξία ἢ κατ' ἐξουσιοδότησιν ταύτης αἱ Γεωργικαὶ Συνεταιρικαὶ Ὀργανώσεις ἔχουσι δικαίωμα νὰ ἐλέγχωσι τὴν συνδρομὴν τῶν Ἀστυνομικῶν Ὀργάνων τὴν καταγὴν σύσπορου ἢ ἐκκομισμένου βάμβακος, νημάτων ἢ φασματῶν ὡς καὶ τῶν ὑποπροϊόντων τοῦ βάμβακος (βαμβακοσπόρος, ἀποβάμβαξ κλπ.) ὑπὸ οἰουδήποτε, ἤτοι ἐμπορίου, ἐκκομιστοῦ, νηματουργοῦ, φασματούργου, παραγωγῆς καὶ παντὸς φυσικοῦ ἢ Νομικοῦ Προσώπου. Τὰ Ἀστυνομικὰ ὄργανα ὑποχρεοῦνται ἀμελλητί νὰ παρέχωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τὴν Κοινοπραξίαν καὶ τὰς κατὰ τόπους ἐντολοδόχους Γεωργικὰς Συνεταιρικτικὰς Ὀργανώσεις, ἐφ' ὅσον αὕτη ἠθέλει ζητηθῆ.

Άρθρον 2.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 908 Ν. Δ. προβλεπούμεναι Ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ ἐγκρίνωσι τυχὸν γενομένας ὑπὸ τῆς Κοινοπραξίας συμφωνίας ἢ συμβάσεις ἐγγράφους ἢ μὴ ἀφορώσας ἐκκομίσαις σύσπορου βάμβακος παρελθούσης ἐσθδείας. Ἐπίσης αἱ αὐταὶ Ἐπιτροπαὶ δύνανται ν' ἀναθεωρήσωσι τὰς τιμὰς ἐκκομίσαις τῶν συναφθεισῶν συμβάσεων βάσει τοῦ Α. Ν. 2538)1940 δι' ἐκκομίσαις γενομένας μετὰ τὴν 1ην Μαΐου 1941 καὶ κατ' ὃν μέτρον ἐπῆλθεν αὐξήσις τῶν τιμῶν τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ τῶν ἡμερομισθίων τῶν γενομένων ἐκκομίσαις.

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 908 Ν. Δ) τοῦ πρόσθετονται δύο εἰσέτι παράγραφοι ἔχουσαι οὕτω:

10. Μετὰ τὸν καθορισμὸν συμφωνίως τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος τῶν προοριζομένων διὰ σπορῶν ποσότητων βαμβακοσπόρου καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ: α) τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Α' Διευθύνσεως Γεωργίας, β) τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Κτηνοτροφίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ γ) ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Κοινοπραξίας ὀριζομένου ὑπὸ ταύτης, αἱ διατεθειόμεναι ποσότητες βαμβακοσπόρου διὰ τὴν κτηνοτροφίαν καὶ βιομηχανίαν ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως αὐτῶν.

11. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ 1) ἐνὸς ἀνωτέρου τεχνικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, 2) ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Προνόιας ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ τοῦ καὶ 3) ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Κοινοπραξίας ὀριζομένου ὑπὸ ταύτης καθορίζονται ἐκάστοτε αἱ διὰ τὴν παρασκευὴν ὑδραφίλου βάμβακος διατεθειόμεναι ποσότητες ἀποβάμβακος εἰς ἐκάστην τῶν οἰκείων βιομηχανιών. Ἡ μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀναγκῶν τῆς βιομηχανίας εἰς ὑδρόφιλον βάμβακα ἀπομένοντα ποσότητες ἀποβάμβακος διατίθενται ὑπὸ τῆς Κοινοπραξίας, καθ' ὃν τρόπον ἠθέλει ὁρίσει ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκδιδόμενη μετὰ πρότασιν τῆς Κοινοπραξίας.

Άρθρον 4.

1. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 908)41 Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται οὕτω:

α1. Οι πωλούντες, αγοράζοντες ή κατέχοντες σύσπορον βάμ-
βακα ή προϊόντα της εκκοκκίσεως του κατὰ παράστασιν τῶν
διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ οἱ παραγωγοὶ οἱ πα-
ρακρατεῦντες τὸν σύσπορον βάμβακα πέραν τῆς τασσομένης
ἐκαστοτε συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος προθεσμίας
παραδόσεως τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τὸ πολὺ ἐνδὲς ἑτους
ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς οὐχὶ ἐλάττωτος τοῦ ἡμίσεος τῆς
ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς παραδόσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέ-
ρων τῶν ποινῶν.

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. προστί-
θενται παράγραφοι 3, 4 καὶ 5 ἔχουσαι ὡς ἑξῆς:

«3. Αἱ παραβάσεις περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος,
δικώμεναι αὐτεπαγγέλτως, ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ Μονομελοῦς
Πλημμελειοδικείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 22)
11) 23 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ'
αὐτοφόρου», ἐφ' ὅσον δὲ δὲν συντρέχουσιν οἱ ὅροι τοῦ αὐτοφό-
ρου κατὰ τὸ ἄρθρον 168 τῆς Π. Δ. δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως
καὶ ἄνευ ἑτι πρανακρίσεως τὴν πρώτην δικάσιμον μεθ' ἡμέ-
ρας 8 ἀπὸ τῆς ἐγγειρίσεως τῆς μηνύσεως ἢ τῆς υποβολῆς
τῆς δικογραφίας εἰς τὸν Εἰσαγγελεῖα ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει
τὸ βραδύτερον ἐντὸς δμήνου ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως τῆς Ποινι-
κῆς ἀγωγῆς.

4. Ἐπὶ καταδίκης ἐπὶ τινι τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων τὸ
Δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτόπισιν τοῦ καταδι-
κασθέντος ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν εἰς πόλιν ἢ κώμην
τοῦ Κράτους ἐκτὸς τῆς καταικίας ἢ διαμονῆς του. Ἡ πα-
ράστασις τῆς περὶ ἐκτοπίσεως ἀποφάσεως τιμωρεῖται κατὰ τὸ
ἄρθρον 188 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

5. Ἐπὶ καταδίκης διὰ τινὰ τῶν αὐτῶν παραβάσεων δὲν
ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ μετατροπῆς, ἡ ἑφε-
σις οὐδέποτε ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν καὶ δὲν ἐπιτρέπεται
ἢ ἐπὶ ἐγγυήσει προσωρινῇ ἀπόδυσις ἢ ἡ κατὰ τὰς διατάξεις
τοῦ Ν. Δ. 780) 41 ἀπόλυσις τοῦ καταδικασθέντος. Δικαιώματα
ἐφέσεως κέχρηται ὁ Εἰσαγγελεὺς τόσον ἐπ' ἀθωωτικῶν ὅσον
καὶ καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, ἀλλὰ μόνον πρὸς ἐπιβολὴν
ποινῆς ἢ ἐπαύξεσιν τῆς ἐπιδληθείσης.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του
εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥ-
ΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1372) 1942.

Περὶ χορηγίας τοῦ Κράτους δραχμῶν 50.000.000 πρὸς
τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30
Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἀουδιοτήτων
τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων»,
ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται δαπάνη δραχμῶν 50.000.000 ὡς ἑκτακτος

ἐπιχορήγησις τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον πρὸς
ἀντιμετώπισιν τῶν οἰκονομικῶν του δυσχερειῶν προελθουσῶν
συνεπείᾳ τῆς μειώσεως τῶν πόρων του ἐκ τῆς μὴ λειτουρ-
γίας τῶν Ἱπποδρομιῶν, ἐγγραφομένης τῆς σχετικῆς πιστώ-
σεως εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργείου
Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, καὶ διατιθεμένης ἐξ
δολοκλήρου παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Δ. 1115) 1942 δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν
ἐπὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, τοῦ Ὑπουργοῦ
τῶν Οἰκονομικῶν δικαιουμένου νὰ διορίξῃ ἐκπρόσωπόν του
παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου μὴ κα-
κῆν μένον δημοσιοῦπαλληλικὴν ιδιότητα συμμετέχοντα δὲ εἰς
τὸ Συμβούλιον μετὰ ψήφου καὶ λαμβάνοντα τὰς ἀποδοχὰς τοῦ
Συμβούλου.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του
εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ,
Γ. ΜΗΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1373) 1942.

Περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν καλουμένων εἰς Ἀκαδημαϊκὴν
καθηγησίαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ
Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ ἀμει-
ωτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων δια-
τάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἀνώτατοι δημόσιοι λειτουργοί, διορισθέντες ἢ διοριζόμενοι
τακτικοὶ καθηγηταὶ Πανεπιστημίου, Βιατηροῦσι τὴν ἡν κέ-
κηνται θέσιν μετὰ τοῦ βαθμοῦ καὶ τῶν ἀποδοχῶν ταύτης,
λαμβάνοντες ἐπὶ πλέον ἐκ τοῦ οἰκείου Πανεπιστημίου ἐφ' ὅσον
διδάσκουσι πρόσθετον μηνιαίαν ἀποζημίωσιν, μὴ υπερβαίνου-
σαν πάντως τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 20ῆς Ὀκτωβρίου
1941 καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 580 Νομ. Διατάγματος καθοριζομένην
τοιαύτην, παρακολουθοῦσαν τὰ ἐκαστοτε ὀριζόμενα χρονικὰ ὅρια
πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ τῶν καθηγητῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥ-
ΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 1374) 1942.

Περὶ ἀξίσεως ὁργανικῶν ὑπὸν θέσεων τελωνειακῶν Ὑπαλλήλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' αριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ ὀριστάμεναι ὁργανικαὶ θέσεις τῶν τελωνῶν Α' τάξεως ἀξίζονται κατὰ 5, τῶν δὲ τελωνῶν γ' τάξεως καὶ ὁμοιοτάτων κατὰ 10 εἰσέτι.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 1735) 1942.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 4244 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3322».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' αριθ. 1) 1941 Ν. Δ) «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως κλπ.» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 4244 τῆς 26ης Ἰουλίου) 1 Ἀπριλίου) 1929 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 3322», ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«2. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἵνα διὰ Διατάγματος ἐκδίδουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἐπιβάλληται πρόσθετος φόρος μέχρι μιᾶς δραχμῆς κατ' ὅκον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς Θήρας καὶ Θηρακίας ἐπὶ τοῦ ἐκ τῶν Νήσων τούτων ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου οἴνου ἢ λείκους.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ ἐπιβάλληται ὅπου τοῦ αὐτοῦ Ταμείου φορολογία ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν ἰδίων Νήσων ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων ὑποπροϊόντων σταφυλῆς: 1) Μαρουλάδας μέχρι δραχμῶν τριῶν κατ' ὅκον, 2) Συμπενυκιομένου γλεθκοῦς μέχρι δραχμῶν τριῶν κατ' ὅκον καὶ 3) Οἰνολάπτης μέχρι μιᾶς δραχμῆς κατ' ὅκον».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Δ) τος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(7)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 1376) 1942.

Περὶ τακτοποιήσεως τῶν κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον γενομένων πληρωμῶν τοῦ Ταμείου Ἑθνικῆς Ὀδοποιίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' αριθ. 658) 1937 Α. Ν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' αριθ. 1) 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῆς ἀρμοδιοτήτος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις γρηματικῶν ἐπιταγῶν τοῦ Ταμείου Ἑθνικῆς Ὀδοποιίας καὶ ἀνευ πλήρων δικαιολογητικῶν στοιχείων, κατὰ παρόγκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου, πρὸς συνψηφισμὸν τῶν συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' αριθ. 658) 1937 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων» γενομένων πληρωμῶν εἰς ἐρογάτους διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν ὁδῶν Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, Δυτ. Θράκης, Κορίνθης καὶ Νομοῦ Λαρίσης, ἐφ' ὅσον καθίσταται ἀνέφικτος ἡ προσαγωγή πλήρων τῶν δικαιολογητικῶν λόγων ἀπωλείας τῶν ἐκ πολεμικῶν γεγονότων ἐπισημῶς καὶ διὰ ἀνακρίσεως διαπιστουμένης.

Ἡ ἐκδοσις τῶν ὡς ἀνωτέρω γρηματικῶν ἐπιταγῶν γίνεται βάσει ἀντιγράφων τῶν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ὑπαρχόντων ἀντιτύπων λογαριασμῶν καὶ ἐν ἑλείψει, βάσει λογαριασμῶν συντασσόμενων παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν.

Διὰ τὴν κατ' ἐξαίρεσιν ἐκδοσιν τῶν σχετικῶν γρηματικῶν ἐπιταγῶν ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἐργῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(8)

Περί ρυθμίσεως τοῦ δικαιώματος ἐλευθέρως ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου εἰς τὰ Δημόσια Θεάματα τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν καὶ Κρατικῶν ὁργάνων ὡς καὶ τῶν ἰδιωτῶν τῶν δικαιουμένων, ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος τῶν, ἀτελοῦς εἰσόδου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 607/1941 Ν. Δ)τος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος τῆς φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων», μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐλευθέρως εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα δικαιούνται :

Α) Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου θεάματος.

Ὡς τοιοῦτοι θεωροῦνται : Ὁ Διευθυντὴς τοῦ δημοσίου θεάματος (θεατρῶν), ὁ ταμίας, οἱ ἡθοποιοί, ὁ διευθυντὴς τῆς ὁρχήστρας, οἱ μουσικοί, ὁ συγγραφεύς, ὁ σκηνοθέτης, ὁ μουσουργός τοῦ ἔργου, οἱ μηχανικοὶ καὶ τεχνίται, οἱ ταξιθεταὶ καὶ τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τοῦ θεάτρου.

Οἱ ἀνωτέρω εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον θέαμα εἰς ὃ ὑπηρετοῦσι βάσει ἀτομικῶν δελτίων ταυτότητος χορηγουμένων ὑπευθύνως παρὰ τοῦ θεατρῶν. Τὰ δελτία ταῦτα φέρουσιν αὐξοῦντα ἀριθμὸν, τὴν φωτογραφίαν καὶ τὴν ἰδιότητά ἐκάστου. Θεωροῦνται δὲ ἀπαραιτήτως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Ἡ ἐλευθέρως εἰσόδος τῶν ἀνωτέρω εἰς ἄλλο δημόσιον θέαμα, ἐκτὸς ἐκείνου εἰς ὃ ἀνήκουσι, ἀπαγορεύεται ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν αὕτη ἐπιτρέπεται, συμφώνως πρὸς ἐτέρας διατάξεις τοῦ παρόντος.

Β) Οἱ διὰ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς φορολογίας τῶν Δημοσίων Θεαμάτων ὀριζόμενοι τακτικοὶ ἢ ἑκτακτοὶ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι.

Οὗτοι εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον θέαμα ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν ὑποσεσίας των, βάσει τοῦ ἐγγράφου διορισμοῦ των, ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Προϊστάμενου αὐτῶν ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Ἡ ἐλευθέρως εἰσόδος τῶν ἀνωτέρω εἰς ἄλλο δημόσιον θέαμα, πλὴν ἐκείνου εἰς ὃ ἔχουσι τοπικητῆ, ἀπαγορεύεται ἐκτὸς ἐάν αὕτη εἰδικῶς ἔχει ἐπιτραπῇ δι' ὑπηρεσιακοῦς λόγους ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Γ') Τὰ κατώτερα ὅργανα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, Χωροφυλακῆς καὶ Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας (ἀρχιφύλακες, ἀστυφύλακες ὑπαξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, χωροφύλακες καὶ πυροσβέσταί) τὰ εἰδικῶς τασσόμενα εἰς ὀρισμένον δημόσιον θέαμα πρὸς τήρησιν τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως καὶ ασφαλείας ἢ ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν γένει.

Τ' ἀνωτέρω ὅργανα εἰσέρχονται ἐλευθέρως μόνον εἰς τὸ δημόσιον θέαμα εἰς ὃ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας των τάσσονται, εἴτε βάσει ἐγγράφου σημειώματος τῶν προϊσταμένων των, εἴτε καὶ μόνον ἐφόσον φέρουσι τὰ σημεῖα τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 2.

Ἐλευθέρως εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα δικαιούνται ὁσάτως.

Α) Ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν :

1) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

2) Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας.

3) Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως Μονοπωλίων καὶ Φόρων Καταναλώσεως καὶ ὁ Τμηματάρχης τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

4) Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν.

5) Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας οἱ ἐπιφορτισμένοι μὲ τὸν ἐν γένει ἔλεγχον καὶ ἐποπτείαν φορολογικῶν ἀντικειμένων ἀρμοδιότητος τῆς Δ)σεως Μονοπωλίων καὶ Φόρων Καταναλώσεως εἰς τὰ Δημόσια Θεάματα τῆς περιφερείας των.

6) Οἱ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς φορολογίας τῶν Δημοσίων Θεαμάτων ἀρμόδιοι Οἰκονομικοὶ Ἐφοροὶ διὰ τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν λειτουργουσῶν δημοσίων θεάματα.

7) Οἱ κατὰ τὰς οἰκίας ἰσχυρῶς διατάξεις ὀριζόμενοι Οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι ὡς ἐλεγχταὶ τῆς φορολογίας ταύτης εἰς ἐκάστην περιφέρειαν τῶν ἀρμοδίων Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν.

Β) Ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ὁρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας :

1) Ὁ Διευθυντὴς Γραμμάτων καὶ Θεάτρου.

2) Ὁ Τμηματάρχης Θεάτρου.

3) Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου ἐλέγχου Θεατρικῆς κινήσεως.

4) Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Μουσικῆς διὰ τὰς συναυλίας καὶ τὸ Μουσικὸν Θεάτρον, καὶ

5) Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

Γ') Ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπηρεσιῶν διὰ τοὺς κάτωθι καὶ διὰ τὰ θεάματα τῆς περιφερείας των :

1) Ὁ Ἀνώτ. Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Ἀθηνῶν, καὶ

2) Ὁ Φρούραρχος.

Εἰς ἐκάστην Φρουραρχεῖον χορηγοῦνται ὁσαύτως δύο (2) δελτία ἐλευθέρως εἰσόδου μὴ προσωπικὰ πρὸς χρῆσιν τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Φρούραρχείου. Ἐπίσης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης (Γραφεῖον Ὑπουργοῦ) χορηγοῦνται δύο δελτία ἐλευθέρως εἰσόδου μὴ προσωπικὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ὑπ' αὐτὸ ἀξιωματικῶν.

Δ) Ἐκ τῶν Δικαστικῶν Ἀρχῶν.

1) Οἱ Εἰσαγγελεῖς Πλημμελειοδικῶν, Ἐφετῶν καὶ Ἀρείου Πάγου.

2) Οἱ Ἀντεισαγγελεῖς καὶ Ἀνακριταὶ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Δικαστηρίων.

Ε') Ἐκ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν διὰ τοὺς κάτωθι καὶ διὰ τὰ θεάματα τῆς περιφερείας ἐκάστης ἀρμοδιότητος αὐτῶν.

Ι. Ἀστυνομίας Πόλεων.

1) Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

2) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

3) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Ασφαλείας.

4) Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ασφαλείας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Διὰ τοὺς Διαμερισματοάρχας, Διοικητὰς Ἀστυνομικῶν Τμημάτων, Ἀξιωματικοὺς τῆς Γενικῆς Ασφαλείας καὶ ἐν γένει διὰ τοὺς Ἀξιωματικοὺς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' καὶ ἄνω, ὡς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἀστυνομικὰ ὅργανα θέλει ἰσχύει ἐκάστοτε ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐκδιδομένη σχετικὴ ἀπόφασις ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Ασφαλείας καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς ρύθμισιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας των εἰς τὰ Δημόσια θεάματα καὶ τῆς ἐλευθέρως ἢ ἀτελοῦς μόνον εἰσόδου των εἰς αὐτὰ.

ΙΙ Χωροφυλακῆς :

1) Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς

2) Ὁ οἰκίος Ἀνώτερος Διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς.

3) Ὁ Διοικητὴς τῆς Εἰδικῆς Ασφαλείας τοῦ Κράτους.

Διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Χωροφυλακῆς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ Ἀνθυπασπιστοῦ καὶ ἄνω, ὡς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ὅργανα τῆς

Χωροφυλακής θέλει ισχύει ἐκάστοτε ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγῶς τῆς Χωροφυλακῆς ἐκδιδόμενη σχετική ἀπόφασις, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ἱπουργοῦ Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς ρύθμισιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὰ Δημόσια θεάματα καὶ τῆς ἐλευθέρως ἢ ἀτελοῦς μόνον εἰσόδου τῶν εἰς αὐτά.

Στ') Ἐκ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας.

Ο Ἀρχηγὸς αὐτῆς.

Εἰς ἐκάστην Πυροσβεστικὴν Ὑπηρεσίαν χορηγοῦνται ὡσαύτως δύο (2) δελτία ἐλευθέρως εἰσόδου εἰς τὰ Δημόσια Θεάματα μὴ προσωπικὰ πρὸς χρῆσιν τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ὑπηρεσίας.

Ζ') Ἐκ τῶν ὑφισταμένων διαφόρων ἀρμοδίων Ἐπιτροπῶν κατὰ τὰς κατωτέρω διακρίσεις.

1. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ Ἡθοποιοῦ ὡς καὶ τῆς δευτεροβάθμιου ἐπιτροπῆς Θεάτρου καὶ μόνον διὰ τὰ Θεάτρα πρὸς ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων τῶν ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου ἐφ' ὅσον δὲν κέντηται λόγῳ ἄλλης ιδιότητος ἐλευθέρως εἰσόδου.

2. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου Θεατρικῶν Ἔργων καὶ μόνον διὰ τὰ Θεάτρα κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 4 τοῦ ὑπ' αριθ. 1108) 1942 Νομοθ. Διατάγματος ὁριζόμενα.

3. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου Κινηματογραφικῶν ταινιῶν καὶ μόνον διὰ τοὺς Κινηματογράφους κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 9 π.ὺ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νομοθ. Διατάγματος ὁριζόμενα.

4. Τὰ μέλη ὡς καὶ οἱ γραμματεῖς (τακτικά καὶ ἀναπληρωματικά) τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 2 τοῦ Ἀν. Νόμου 445) 1937 ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ ἀρθρον 1. τοῦ Ἀν. Νόμου 446) 1937 περὶ Θεάτρων», ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μετὰγενεστέρων Νόμων, προβλεπομένων Ἐπιτροπῶν διὰ τὰς κινηματογραφικάς, θεατρικάς καὶ λοιπὰς παρεμφερεῖς παραστάσεις, ἐξαίρεσι τῶν εἰς ταύτας μετεχόντων ἰδιωτῶν ἀντιπροσώπων τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Κινηματογράφων, Θεατρικῶν Ἐπιχειρηματιῶν καὶ Σωματείων Ἑλλήνων Ἡθοποιῶν, οἵτινες ἔχουσιν ἐλευθέραν εἰσόδον μόνον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν θεαμάτων. ἐκείνων ἅτινα ἕκαστος τούτων ἀντιπροσωπεύει εἰς τὰς ὡς ἄνω Ἐπιτροπὰς.

Η') Ἐπίσης οἱ Πρόεδροι καὶ Ἀντιπρόεδροι τῶν Ἐπιτροπῶν Συνδέσμων μετὰ τῆς Ἱταλικῆς καὶ Γερμανικῆς Διοικήσεως παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ τῇ ἐπιτελεῖται τοῦ δελτίου ταυτότητός τῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἀτελοῦς εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα δικαιούνται :

α') Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἡμερησίως ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων, ἐφ' ὅσον τυγχάνουσι τακτικά, πάρεδρα ἢ ἐπίτιμα μέλη τῶν Ἐνώσεων ἰδιοκτῆτῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων, εἰς τὰ δημόσια θεάματα τῆς πόλεως ἐν ἣ ἐκδίδεται ἡ ἐφημερίς ἥστινος τυγχάνουσιν ἰδιοκτῆται.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑφίστανται πλείονες τοῦ ἐνὸς τοιοῦτοι μίᾳς καὶ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ἰδὲν δικαιούνται ἀτελοῦς εἰσόδου πλείονες τῶν δύο ἐκ τῶν ἰδιοκτῆτῶν τῆς ἐφημερίδος.

Ἡ ιδιότης τῶν ἀνωτέρω βεβαιούται διὰ δελτίου ταυτότητος τῆς οἰκείας Ἐνώσεως, κεκρωμένου ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου καὶ Ραδιοφωνίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 47 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1093) 1938, καὶ τεθεωρημένου παρὰ τῆς ἀρμοδίας οἰκονομικῆς ἀρχῆς.

β') Οἱ Διευθύνται καὶ συντάχται τῶν ἡμερησίως ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων ἐφ' ὅσον τυγχάνουσι τακτικά, πάρεδρα, ἢ ἐπίτιμα μέλη τῆς Ἐνώσεως Συντακτῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων εἰς τὰ δημόσια θεάματα τῆς πόλεως ἐν ἣ ἐκδίδεται ἡ ἐφημερίς παρ' ἣ ἐργάζονται.

Ἡ ιδιότης τῶν ἀνωτέρω βεβαιούται διὰ δελτίου ταυτότητος τῆς οἰκείας Ἐνώσεως κεκρωμένου ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου καὶ Ραδιοφωνίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου

47 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1093) 38, καὶ τεθεωρημένου παρὰ τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς.

γ') Οἱ ἀνταποκριταὶ τοῦ ξένου Τύπου, τῆς ιδιότητος αὐτῶν πιστοποιουμένης διὰ βεβαιώσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου καὶ Ραδιοφωνίας.

δ') Οἱ ἠθοποιοὶ, ἐφ' ὅσον κέντηται τὴν κατὰ νόμον ἀδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος καὶ ἀσκήσιν ἐνεργῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἠθοποιοῦ, τῆς ιδιότητος τῶν ταύτης πιστοποιουμένης διὰ βεβαιώσεως τοῦ Σωματείου Ἑλλήνων Ἡθοποιῶν.

ε') Οἱ συνταξιούχοι ἠθοποιοὶ ἐφ' ὅσον κέντηται ὑπερδρακτὴ προὔπηρεσίαν ἐν τῷ θεάτρῳ, τῆς ιδιότητος αὐτῶν ὡς καὶ τοῦ χρόνου τῆς προὔπηρεσίας πιστοποιουμένης διὰ βεβαιώσεως τοῦ Ταμείου Συντάξεως Ἡθοποιῶν.

Διὰ τοὺς ἠθοποιοὺς ἐν ἐνεργείᾳ, τοὺς εἰς τὴν παράγραφον δ' ἀναφερομένους, ἡ ἀτελής εἰσόδος αὐτῶν ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς θεατρικάς καὶ κινηματογραφικάς παραστάσεις ἐκ τῶν Δημοσίων Θεαμάτων, εἰς δὲ τοὺς συνταξιούχους τοιοῦτους, τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν παράγραφον ε' τοῦ παρόντος, ἡ ἀτελής εἰσόδος ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς θεατρικάς τοιαύτας.

στ') Οἱ Σκηνοθέται καὶ Σκηνογράφοι οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ Σωματεῖον Ἑλλήνων Ἡθοποιῶν, τῆς ιδιότητος τῶν ταύτης πιστοποιουμένης ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Σωματείου.

ζ') Οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς, τῆς ιδιότητος αὐτῶν βεβαιουμένης ἐκ πιστοποιητικοῦ τῆς Ἐταιρείας Θεατρικῶν Συγγραφέων.

η') Οἱ μουσουργοὶ θεατρικῶν μουσικῶν ἔργων, τῆς ιδιότητος αὐτῶν βεβαιουμένης ἐκ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου Σωματείου καὶ κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ἱπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας.

θ') Οἱ θεατρικοὶ καὶ μουσικοὶ κριτικοί, τῆς ιδιότητος αὐτῶν πιστοποιουμένης διὰ βεβαιώσεων τῶν οἰκείων Σωματείων καὶ τῆς ἐφημερίδος εἰς ἣν γράφουσι καὶ κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ἱπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας.

Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω θεατρικοὶ κριτικοὶ δικαιούνται ἀτελοῦς εἰσόδου μόνον διὰ τὰ θεάτρα, οἱ δὲ μουσικοὶ κριτικοὶ μόνον διὰ τὰς συναυλίας καὶ μουσικάς ἐν γένει ἐκτελέσεις.

ι') Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν ὡς καὶ οἱ : Διευθυντὴς καὶ Γραμματεὺς τῶν συναυλιῶν τοῦ αὐτοῦ Ὁδείου.

ια') Οἱ Διευθύνται τῶν ἐν λειτουργίᾳ θεατρικῶν καὶ κινηματογραφικῶν Ἐπιχειρήσεων, ἄλλ' ἑκατέρως τῶν κατηγοριῶν τούτων μόνον διὰ τὰ Δημόσια Θεάματα τοῦ ἀντιστοίχου κλάδου, τῆς ιδιότητος τῶν Διευθυντῶν τούτων ἐξακριβουμένης ἐξ ἐπιστήμων στοιχείων ὡς καὶ πιστοποιητικῶν ἐκάστης ἐπιχειρήσεως.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑφίστανται πλείονες τοῦ ἐνὸς Διευθύνται μίᾳς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως δὲν χορηγοῦνται δελτία ἀτελοῦς εἰσόδου διὰ πλείονας τῶν δύο, ὡς καὶ δὲ περιλαμβάνονται εἰς τινα ἐπιχειρήσιν πλείονες τοῦ ἐνὸς κινηματογράφοι ἢ θεάτρα δικαιούνται ἀτελοῦς εἰσόδου ὁ Γενικὸς ἰδιοκτῆτης ἢ Διευθυντὴς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιχειρήσεως καὶ ἐπὶ πλέον, ἀνὰ εἰς μόνον Διευθυντὴς δι' ἕκαστον κινηματογράφον ἢ θεάτρον. Ἐξαιρετικῶς τὰ δελτία ἀτελοῦς εἰσόδου τῶν ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεων, ἀνανεύμενα κατὰ μῆνα Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους ἰσχύουσιν τῶν μὲν χειμερινῶν ἐπιχειρήσεων μέχρι 31 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους τῶν δὲ θερινῶν τοιούτων μέχρι 30 Ἰουνίου ὡσαύτως ἐκάστου ἔτους.

ιβ') Ἀνάπτυχοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὁπλίται τυγχόντες συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας, ἐφ' ὅσον τοῦτο βεβαιούται διὰ τῆς οἰκείας ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς κανονισμοῦ πολεμικῶν συντάξεων.

ιγ') Ὀκτώ (8) κατ' ἀνώτατον ὅριον άτομα ἐντὸς ἐκάστου εικοσιτετραώρου εἰς τὰ ὁποῖα ὁ θεατρώνης ἐπιτρέπεται τὴν εἰσόδον εἰς τὸ θέαμα ἄνευ καταβολῆς τιμῆματος ἐπὶ τῇ βᾶσει

ἐκ τῶν προτέρων δεόντως θεωρημένων καὶ ἐσφραγισμένων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰσιτηρίων.

Πέραν τῆς ἀτελοῦς εἰσόδου τῶν ἐν λόγῳ ἀτόμων ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἀτελῆς εἰσόδος εἰς θεατὰς ἔστω καὶ ἐφωδιασμένους διὰ διαρκῶν εἰσιτηρίων τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ παντὸς ἄλλου εἶδους προσκλήσεως, εἰσπραττομένου ὅπωςδὴ πατε εἰς πάσας τὰς τυχόν τοιαύτας περιπτώσεις τοῦ ἀναλογούντος τέλους δημοσίου θεάματος δι' εἰδικοῦ ἀπαδεικτικοῦ (εἰσιτηρίου φόρου) παραδιδόμενου εἰς τὸν εἰσρχόμενον μόνον ὑπὸ τοῦ Ταμίου τοῦ θεάτρου καὶ οὐχὶ παρὰ τοῦ θυρωροῦ ἢ ἄλλου τινὸς προσώπου.

Ἄρθρον 6.

1. Ἴνα ἐπιτραπῇ ἡ ἐλευθέρα ἢ ἀτελῆς εἰσόδος εἰς τὰ Δημόσια Θεάματα τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερομένων δημοσίων Ἀρχῶν, Κρατικῶν Ὀργάνων καὶ Ἰδιωτῶν, δέον πλὴν τῆς περιπτώσεως τῶν παραγράφων Α' καὶ Β' τοῦ ἁρθρου 1 καὶ Η' τοῦ ἁρθρου 2 πάντες οἱ δικαιούμενοι ἐλευθέρας ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου νὰ ὦσι ἐφωδιασμένοι δι' εἰδικοῦ δελτίου φέροντος τὴν φωτογραφίαν ἐκάστου, τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν ιδιότητά του, βεβαιουμένην προσηκόντως.

2. Ἐπὶ τῶν δελτίων τούτων ὁ ἀρμοδῖος Οἰκονομικὸς Ἐφόρος ἐπιθέτει διὰ σφραγίδος τὴν ἐνδειξὴν «Ἐλευθέρα εἰσόδος εἰς ἅπαντα τὰ Δημόσια Θεάματα» ἢ «Ἀτελῆς εἰσόδος εἰς τὰ ὀρισμένα μόνον Δημόσια Θεάματα» κάτωθι δὲ τῆς ἐνδείξεως ταύτης τίθεται ἡ ἡμερομηνία τῆς θεωρήσεως καὶ ἡ ὑπογραφή καὶ σφραγὶς τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Εἰς τὰ ἐν λόγῳ δελτία τίθεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου αὐξὼν ἀριθμὸς ἴδιος δι' ἐκάστην κατηγορίαν.

Διὰ τὰς ὡς ἄνω ὀριζόμενας διακρίσεις δικαιώματος ἐλευθέρας ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου εἰς τὰ Δημόσια Θεάματα δύναται νὰ καθιερωῖνται εἰδικοί τύποι ἢ χρώματα δελτίου, πρὸς εὐχερῇ διάκρισιν κατὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ εἶδους θεαμάτων εἰς ὃ δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ δελτίου. Αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι καθορίζονται διὰ διαταγῶν τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

3. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐκδιδόμενα δελτία, πλὴν τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Προφυλαχεία καὶ Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας χορηγούμενων τοιούτων εἶναι ἀπολύτως προσωπικά, ἀπαγορευομένης τῆς χρησιμοποίησώς των ὑπὸ τρίτων.

Τὰ εἰς χεῖρας τρίτων εὐρισκόμενα τοιαῦτα δελτία κατὰσχονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων, συντατταμένης περὶ τούτου εἰδικῆς ἐκθέσεως, ἥτις καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἀρμοδῖον Οἶκον. Ἐφορον.

Ὑφισταμένης ἐκδόσεως δελτίου τινὸς ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ καὶ ἡ ἐκδοσις νέου τοιούτου ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ προσώπου ἄνευ προηγουμένης ἐδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

4. Εἰς τὰ δελτία ταυτότητος ἀναγράφεται ἀπαραιτήτως ἡ ἐξῆς ἐνδειξις «ἀπολύτως προσωπικόν, εἰς χεῖρας τρίτου κατὰσχεται μὴ ἀνανεούμενον».

Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ὅπως προστίθενται εἰς τὰ δελτία ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων, αἱ κατὰ τὴν κρίσιν των ἐπιβαλλόμεναι πρόσθετοι τυχόν ἐνδείξεις.

Πάντα τὰ ἐκδιδόμενα ὡς ἄνω δελτία ταυτότητος κατὰχωροῦνται εἰς ἴδιον βιβλίον κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν καὶ κατὰ κατηγορίαν.

5. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως καὶ ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ ἡ ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων θεωρησις δελτίων ἐλευθέρας ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου εἰς τὰ Δημόσια Θεάματα εἰς πρόσωπα μὴ δικαιούμενα τοιούτων, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος καθοριζόμενα ἢ εἰς πρόσωπα, διὰ δὲ συντρέχουσι ἅπασαι αἱ διὰ τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἐν λόγῳ δελτίων ὀριζόμεναι διατυπώσεις καὶ προϋποθέσεις.

Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς τὰ ἀνωτέρω δελτία ν' ἀναγραφῇ ὅτι δικαιῶνται ἐλευθέρας ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου καὶ ἕτερον πρόσωπον ἐκτὸς τοῦ ἐν τῷ δελτίῳ ἐμφαινόμενου.

6. Ἐκλειπούσης ἐξ οἰουδήποτε λόγου τῆς ιδιότητος προσώπου τινὸς ἐνεκα τῆς ὁποίας ἦτο τοῦτο ἀτόχον δελτίου ἐλευθέρας ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου, τὸ δελτίον ἀκυροῦται αὐτοδικαίως καὶ δέον ἄνευ οὐδεμιᾶς χρονοτριβῆς νὰ ἐπιστρέφεται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὸν ἀρμοδῖον Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ἄλλως κατὰσχεται, ἀκυροῦται καὶ καταστρέφεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

7. Ἡ ἀνανέωσις πάντων τῶν ἐκδιδόμενων δελτίων ἐλευθέρας ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς κατόχους τούτων, ἐνεργεῖται δ' αὐτῇ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

8. Τὰ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐκδεδόμενα δελτία ἐλευθέρας ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου εἰς τὰ Δημόσια Θεάματα θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἰσχύοντα ἄνευ νέας θεωρήσεως μέχρι προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Δ) ματος ἐφ' ὅσον ἡ ἰσχὺς των δὲν ἀντιτίθεται εἰς διατάξεις τοῦ παρόντος, τὰ δὲ ἐκδοθησόμενα τὸ πρῶτον νέα τοιαῦτα θέλουσιν ἰσχύσει μέχρι τῆς ἀνανεώσεώς των, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου 1943.

Ἄρθρον 7.

Ὅπου διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὀρίζεται ἀρμοδιότης, καθήκοντα ἢ δικαιώματα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ταῦτα ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν κέντηνται καὶ ἀσκεῖ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Φορολογίας Δημοσίων Θεαμάτων Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἡ περιφέρεια τῆς Ὑπηρεσίας Φορολογίας Δημοσίων Θεαμάτων Ἀθηνῶν καὶ ἡ περιφέρεια τῆς Ὑπηρεσίας Φορολογίας Δημοσίων Θεαμάτων Πειραιῶς θεωροῦνται ὡς μία περιφέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ἰσχυούσης καὶ διὰ τὴν ἑτέραν ἐκ τῶν δύο περιφερειῶν τῆς ἀρμοδίως δεθείσης θεωρήσεως ἐκατέρας αὐτῶν.

Καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1941 Διάταγμα «περὶ ρυθμίσεως τοῦ δικαιώματος ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὰ Δημόσια Θεάματα Δημοσίων ἀρχῶν κλπ.» ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη προγενεστέρη τοῦ παρόντος σχετικὴ ἀντίθετος διάταξις.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 2 Μαΐου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ